

Suhmuran Santra

Kun seurojentalolla tanssittiin,
Ja haitari haikeesti soi.
Oli tyttäret pyntätty retonkiin,
Ja kuukin kuin keltanen voi,
Niin pyysin mie korreinta suatolle piästä,
Tämä vastaa: "Voi tokkiinsa jalkojas siästä.
Niin pitkä matka, niin pitkä matka on suatolle Suhmuraan."

Niin Suhmuran Santra se yöhön män,
Minä silimäyksen perräsä loin.
Tok' toiste jo ymmärsin enemmän
Ja pyörän mie matkassain toin.
Mut Santra ei tullut, hän pysyttel poissa,
Kai Suhmuran puolessa äitinsä koissa.
Kun pitkä matka, kun pitkä matka olj suatolle Suhmuraan.

Mut olhan se Mantakin Mulosta
Niin sorree jo tok' sortiltaan.
Ei kielleilyt suatolle tulosta
Ei pyörtänyt kot'portiltaan.
Vaan pyörällä poski ol' poskea vasten.
Mulon Manta nyt mulla on äitinä lasten,
Kun pitkä matka, kun pitkä matka olj suatolle Suhmuraan.

Nyt Mantalle mattoja puistelen
Ja lapsia liekuttelen.
Myös Suhmuran Santraa mie muistelen
Ja iäneti näin uattelen:
No pithän tok' arvata, se siitä tulloo,
Kun lähteekin pyörällä suatolle Mulloon,
Ja pitkä matka, ja pitkä matka on suatolle Suhmuraan.

Sävellys ja sanat Terho A. Könönen